

Zaaknummer 2012-T872 (2) B

24 maart 2014

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de nieuwe Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

[naam],
hierna te noemen: aangeklaagde.

1. De procedure

Op 7 januari 2014 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, advies uitgebracht inzake de klacht van [naam] (klaagster) tegen aangeklaagde.

De KLAC heeft de overste van de congregatie van Zusters Franciscanessen van Oirschot geadviseerd de klacht gegrond te verklaren.

Mr. A.H.J.G. van Voorthuizen heeft bij brief van 23 januari 2014 (ingekomen op 24 januari 2014) namens aangeklaagde een bezwaarschrift ingediend tegen het advies van de KLAC van 7 januari 2014.

Mevrouw mr. A.W.E.S. van Duyneveldt-Franken heeft bij brief van 10 februari 2014 (ingekomen 11 februari 2014) namens klaagster gereageerd op het bezwaarschrift.

Op 28 februari 2014 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

Aangeklaagde acht een aantal beginselen van een behoorlijke klachtenbehandeling geschonden. Daartoe is van de zijde van aangeklaagde aangevoerd dat de behandelend kamer in de procedure partijdigheid aan de dag heeft gelegd ten gunste van klaagster (a). Ook is naar voren gebracht dat de wijze waarop de behandelend kamer het steunbewijs ten gunste van klaagster heeft geoordeeld, in strijd is met beginselen van een behoorlijke klachtenbehandeling (b). Verder is gesteld dat de stellige ontkenning van aangeklaagde ten onrechte ter discussie is gesteld in het advies (c). Ten slotte is, samengevat, ten onrechte te weinig betekenis gehecht aan de stellingen van aangeklaagde over de ernstige beschuldigingen jegens haar geuit welke verband houden met de geestelijke toestand van klaagster zoals die naar voren is gekomen in therapeutische sessies die klaagster heeft ondergaan (d).

3. De beoordeling

Ad a: Namens aangeklaagde is betoogd dat de behandelend kamer zich niet onpartijdig heeft opgesteld nu die kamer zelfstandig op zoek is gegaan naar bewijs dat de klacht van klaagster zou kunnen ondersteunen. Daarover heeft geen overleg plaatsgevonden met de aangeklaagde. Voorts is onvermeld gebleven dat van de zijde van aangeklaagde een schriftelijke reactie is overgelegd in de vorm van een opinie van een klinisch psycholoog op de verklaringen die van de kant van klaagster zijn geproduceerd. Verder is door de behandelend kamer niet de gelegenheid geboden om over en weer te reageren.

De bijzondere kamer overweegt dat, wanneer er bij de behandelend kamer vragen rijzen over bepaalde aspecten van de klacht er geen regel aan in de weg staat dat zij hetzij zelf onderzoek laat verrichten hetzij de betrokkenen bij de procedure in de gelegenheid stelt zich nader uit te laten dan wel hun standpunten nader met stukken te onderbouwen. Het is niet noodzakelijk dat daarover overleg met alle betrokkenen wordt gevoerd. Voorts betekent het achterwege blijven van een uitdrukkelijke overweging met betrekking tot een bepaalde stelling van een betrokkene niet dat daarmee zonder meer partij wordt gekozen voor het daaraan tegengestelde standpunt van een andere betrokkene. Verder kan niet worden gezegd dat aangeklaagde niet in de gelegenheid is geweest te reageren op van de zijde van klaagster overgelegde stukken. Ook bij gelegenheid van de mondelinge behandeling heeft de raadsman van aangeklaagde voldoende gelegenheid gehad naar voren te brengen wat hij noodzakelijk achtte.

Ad b: Aangeklaagde voert aan dat de term steunbewijs niet in de Procedure voorkomt en dat daarom al het gebruikmaken daarvan schending inhoudt van een beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling. Voorts moeten volgens aangeklaagde de feiten vaststaan en moet er sprake zijn van aanvullend bewijs geleverd in de vorm van een tweede getuige die iets heeft gezien en/of gehoord met betrekking tot het gestelde misbruik. Het enkele feit dat een eerdere klacht tegen aangeklaagde is ingediend, welke klacht bovendien ongegrond is verklaard, voldoet niet aan het vereiste dat voor een objectieve buitenstaander aannemelijk zal moeten zijn dat seksueel misbruik heeft plaatsgevonden in het geval van klaagster.

De bijzondere kamer overweegt dat onder steunbewijs ieder middel moet worden verstaan waarvan een betrokkene gebruik kan maken om zijn stelling te ondersteunen dat sprake is van seksueel misbruik. Dat de term door de behandelend kamer wordt gebruikt ook al komt die term niet in de Procedure voor levert geen schending van een beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling op. De stelling voorts dat de door een klaagster gestelde feiten moeten vaststaan en dat er te dien einde sprake moet zijn van aanvullend bewijs geleverd in de vorm van een tweede getuige, die uit eigen waarneming omtrent het gestelde seksueel misbruik weet te verklaren, is niet juist. Een dergelijk vereiste kan niet worden gesteld ter beantwoording van de vraag of het aannemelijk is dat een bepaald seksueel handelen heeft plaatsgevonden, reeds omdat het stellen van dat vereiste met betrekking tot de vraag of seksueel misbruik heeft plaatsgevonden ertoe zou leiden dat een klacht zelden gegrond kan worden verklaard. Dit kan de opstellers van de Procedure niet voor ogen hebben gestaan. Seksueel misbruik wordt immers doorgaans in het verborgene gepleegd, althans niet zichtbaar voor anderen. De waardering van hetgeen, onder verwijzing naar het voorhanden steunbewijs, is aangevoerd al of niet ter staving van de stellingen van klaagster en aangeklaagde is voorbehouden aan de behandelend kamer. Met betrekking tot dit punt kan de bijzondere kamer het aangevallen advies slechts marginaal toetsen. Het onderwerpelijke advies, zie ook wat hierna onder ad c en d zal worden overwogen, kan die toetsing doorstaan.

Ad c en d: De bijzondere kamer overweegt dat de toetsing in een bezwaarprocedure beperkt is tot de grond dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. De bezwaarmogelijkheid tegen een advies is dus niet gegeven om een nieuwe behandeling van dezelfde klacht mogelijk te maken. Zij kan evenmin leiden tot een integrale herbeoordeling van de door de behandelend kamer gegeven overwegingen met betrekking tot de feiten en omstandigheden die haar tot het oordeel hebben geleid dat al of niet aannemelijk is dat er seksueel misbruik heeft plaatsgevonden. De door de bijzondere kamer te verrichten toetsing kan dan ook slechts marginaal zijn. De vraag waar het hier derhalve om gaat is of gezegd moet worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot het door haar uitgebrachte advies heeft kunnen komen. Hetgeen de behandelend kamer daaromtrent heeft overwogen in het onderhavige advies kan deze toetsing doorstaan. Die kamer heeft haar oordeel over de door klager en aangeklaagde genoemde feiten en omstandigheden toereikend en op inzichtelijke wijze gemotiveerd. Niet gezegd kan worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot haar in het advies neergelegde oordeel heeft kunnen komen. In het bijzonder heeft de behandelend kamer niet uit de door klaagster gestelde gevolgen van het gestelde misbruik afgeleid dat dit misbruik ook daadwerkelijk heeft plaatsgevonden.

De bijzondere kamer komt tot de slotsom dat geen sprake is van schending van enig beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling.

De bijzondere kamer zal, gelet op het vorenstaande, het bezwaar dan ook niet gegrond verklaren.

3. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 24 maart 2014 door mr. G.A.M. Stevens, voorzitter, mr. H.J. Schepen en mr. T.F.A.M. Hoogenboom, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.